

[Holm.]

derfor, at der kan blive Tale om en kortere Udvalgsbehandling.

Kristen Amby: Man kan da vistnok uden at overdrive paastaa, at vi næppe havde set dette Forslag til Ændring i Valgloven, hvis der ikke for nylig i Offentligheden, i Bladene og paa anden Vis, havde været skabt et stærkt Røre angaaende de Forlydender, der var fremme om, at et bestemt Parti, Regeringspartiet, Venstre, tænkte sig Muligheden af ved en bestemt Handling at faa det, som man nu vil forsøge at lempe paa ved en Valglovsendring, gennemført ved denne Handling. Jeg maa maaske komme tilbage til dette senere og saa kun foreløbig beskæftige mig med selve Forslaget, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Formand vil tillade, at man ogsaa kommer ind paa de Betragtninger, der knytter sig til Forudsætningerne for Forslagets Fremsættelse.

Det er et meget let overskueligt Forslag — det gaar først og fremmest ud paa at slette de sorte Streger i Storkøbenhavn. Det er altid morsomt at finde et saadant Slogan; det lyder jo allerede af noget ondt, naar man nu kalder det de sorte Streger; jeg kan høre, hvordan det vil gaa Landet over, at her har de fæle Konservativer og Radikale og Socialister og Kommunistere skabt nogle sorte Streger inde i København, men dem vil man altsaa have gjort hvide, det vil sige have dem slettet. Det, der er Forslagets Hensigt, er jo simpelt hen at slette den gældende Deling af Storkøbenhavn, altsaa København og Frederiksberg, i Storkredse.

Det er rigtigt som allerede bemærket, at ud over, at man i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at det synes naturligt at betragte denne bymæssige Enhed som een Storkreds, gives der ingen Begrundelse, medens der derimod — maa jeg gaa ud fra —, da Valgloven oprindelig blev vedtaget, blev givet en hel Del Begrundelser for at have flere Storkredse; i hvert Fald er der da en Begrundelse, der springer lige i Øjnene efter min Mening, nemlig den, at disse Storkredse hver for sig omtrent har samme Størrelsesorden som en almindelig Kreds uden for København, det vil sige som en Amtskreds. Hvis man havde København som en Enhed, vilde det blive en kolossal stor Enhed i Forhold til de andre Enheder, hvori vi har Valg — Enhederne for Valg er jo ikke Opstillingskredsene, men Amtskredsene. Og jeg kan nu egentlig ikke se, at man saa ikke lige saa godt kunde

slaa alle Nordjyllands 3 eller 4 Amter, maaske hele Landstingskredsen, sammen i een Storkreds og saa sige, at der maatte man stemme under eet, akkurat som man saa vel maatte slaa begge Amterne paa Fyn sammen og maaske hele Sjælland. At Hovedstaden blev opdelt i 3 Storkredse med hver sine Opstillingskredse maa have sin Aarsag i, at man alligevel ogsaa i København i nogen Udstrækning — selv om det er en By — vilde bevare en vis lokal Opstillingsmulighed, en vis lokal Repræsentation.

Man kunde ogsaa tænke paa de rent praktiske Urimeligheder, det vilde medføre med Hensyn til Stemmesedlen. Der er i København 18 Opstillingskredse, og der skulde maaske — saadan som København vokser —, hvis man virkelig vilde gaa til en Reform, være adskilligt flere Opstillingskredse. Naar man tænker paa, hvordan de yderste Kredse vokser, baade Søndre Storkreds og særlig da Østre Storkreds, der jo omklamrer hele Byen efterhaanden, saa de er langt, langt større end andre Kredse, maa man da sige, at det er helt urimeligt — hvis man vilde gaa til en Reform af denne Karakter — saa ikke at faa Kredsinddelingen ændret. Men det vil sige, at man fik snarere flere end færre Kredse, og det vilde være et mærkeligt Stemmeseddelapparat, den enkelte Vælger fik med at gøre. Og i hvert Fald vilde den Rest, som endnu er tilbage af en vis personlig Kontakt med dem, der opstilles, forsvinde, i det Øjeblik man gik over til at behandle hele denne Byenhed, som det siges, at det er, som een Valgkreds.

Dernæst har vi baade i Gaar ved Fremsættelsen og nu ogsaa i Dag af det ærede Medlem Hr. Holm hørt, at det var en forfærdelig Uretfærdighed, saadan som det nu var. Hvori bestaar egentlig denne Uretfærdighed? Nu gaar jeg ud fra, at man ikke taler om abstrakt Retfærdighed og Uretfærdighed, for det er jo noget meget svært at komme ind paa, men altsaa med Hensyn til Vaglovsrepræsentation — hvori bestaar da Uretfærdigheden? Man maa dog først spørge: Hvad var Valglovens Mening og Hensigt? Efter min Mening var der to Formaal, man vilde tilgodese, dels en forholdsmæssig Repræsentation — det er allerede sagt —, og dels vilde man tilgodese ved Mandattildeling de tyndt befolkede Egne. De tyndt befolkede Egne — det saa man i øvrigt lige i Øjnene — vilde faa flere Mandater end de store Byer. Man kan strides om, hvorvidt det er rigtigt; men det har man altsaa ikke bare affundet sig med,